

Sovint

JOAN VINYOLI

Sovint, sovint, l'home s'oblida
del més secret i del més gran.
Com un infant juga a la vida
i s'embriaga del seu cant.
Els dies vénen i se'n van.

Però de sobte, no previst,
allò més greu que dintre seu madura,
en el seu cor estranyament fulgura,
com un diamant trist.

VINYOLI, Joan (2001). *Obra poètica completa*. Barcelona: Edicions 62.